

[Christophersen.]

hvordan en ordning teknisk kan tilrettelægges, helt uanset hvordan den endelige stillingtagen bliver på baggrund af disse mere overordnede hensyn.

Kirsten Jacobsen (FP):

På fremskridtspartiets vegne kan jeg sige med det samme og som indledning, at de 300 mill. kr., som ministeren her har påtænkt at yde i tilskud til vedligeholdelsesarbejder, vil vi end ikke overveje i udvalgsarbejdet om vi vil støtte. Men de intentioner, som ligger bag ministerens forslag, og som går ud på, at man skal øge beskæftigelsen inden for byggebranchen og inden for byggefagene, kan vi naturligvis godt støtte. Vi har blot før og vil gøre det igen fremsat nogle forslag, som vi mener vil opfylde det samme formål, men som ikke vil belaste statens økonomi i den grad som ministerens forslag.

Vi har bl. a. stillet forslag om, at man ophæver Grundejernens Investeringsfond, som har liggende 1 mia kr. i død kapital; venstres ordfører nævnede, at man allerede nu kan opnå lån til disse formål til 6 pct. i rente, men efterlyste, hvordan ordningen har fungeret. Den har faktisk fungeret meget dårligt, idet de grundejere, som har søgt lånene, ikke har kunnet få dækning i husleje for de beløb, de har måttet betale til renter og afdrag. Det har også været meget, meget besværligt at opnå lånene, og derfor er der ikke ret mange, der har gjort brug af ordningen. Men vi foreslår en total ophævelse, samtidig med at vi foreslår — og det vil komme til behandling senere i dag — en frigivelse af den bundne opsparing; dér ligger der 960 mill. kr. Ved at ophæve Grundejernens Investeringsfond vil man kunne få en bedre vedligeholdelsesstandard, en bedre isolering af den gamle boligmasse til gavn for både grundejere og de lejere, der bor der. Hvis man frigiver den bundne opsparing, vil parcelhusejere og ejerlejlighedsejere her i Danmark få nogle penge, som de kan bruge til de formål, og når man ved, hvilke stigninger der har været i oliepriserne, er jeg overbevist om, at disse mennesker fornuftigvis også i mange tilfælde vil anvende dem til disse formål.

Men af kommentarer til selve forslaget vil

jeg nøjes med til § 2 at spørge ministeren: hvordan kan det være, når man nævner alle de beboelsesformål, der kan ydes tilskud til, at man så ikke har taget stuehuse til landbrugsejendomme med? De er dog ifølge loven selvstændigt vurderet og burde efter min mening kunne gå ind på samme måde som de beboelser, ministeren er kommet med i lovforslaget.

En anden ting: der står ikke noget i lovforslagets § 4 om, hvilken frist der skal være gældende for afslutningen af de arbejder, der kan ydes tilskud til. Derimod står der som frist for påbegyndelsen den 1. april, og ministeren må nok give mig ret i, at den frist ikke kan overholdes, fordi der i næste stykke i den samme paragraf står, at tilskud kun kan bevilges, såfremt arbejdet ikke er igangsat, når tilsagn om tilskud gives. Endvidere må man regne med den tid, der går til udvalgsbehandling og til den endelige vedtagelse, så man må være helt klar over, at datoen den 1. april i hvert fald ikke vil have nogen rimelig relevans.

Men efter min mening — det fremgår vel klart af § 5 — vil dette forslag i meget vidt omfang være en socialhjælp til de velbærgede parcelhusejere og lejere, for der står i lovforslaget, at tilskuddene kun kan ydes med 25 pct. af de udgifter, der er godkendt af kommunen. Men de mennesker, som selv skal finansiere de sidste 75 pct., er faktisk folk, som godt kunne have finansieret alle 100 pct. selv; derfor tror jeg, det er de mennesker, som ikke er hårdest betrængt, der vil gøre brug af forslaget, og jeg tror ikke rigtig, det var det, ministeren tilsigtede.

Noget af det værste i forslaget synes jeg nok er § 8, som giver mulighed for at anvende 1 mill. kr. til oplysning. Når vi har Danmarks radio og tv, burde det være en meget nem sag for et meget lille beløb og i en meget kort sendetid at give den oplysning; jeg vil i hvert fald meget gerne, hr. boligminister, påtage mig at gøre det på 10 minutter uden vederlag — så har ministeren allerede sparet 1 mill. kr.

Den sidste paragraf, jeg vil omtale, er § 9, som giver boligministeren ret til at fastsætte de nærmere regler for lovens afgrænsning. Jeg synes, det er beskæmmende for folketinget, at man i hvert eneste lovforslag, man får forelagt, som sidste paragraf skal læse en